

Un guió conegut

El Llagostera cau a Oviedo i continua després de setze jornades de Lliga sense conèixer la victòria a domicili

Un guió conegut

ALFONS ARCAS | OVIEDO | ENVIAT ESPECIAL

Millors sensacions, mateix resultat. Res canvia. La història de sempre. No hi ha manera. Guanyar fora de casa continua sent ara mateix una assignatura pendent. Fins ara, lluny del Palamós-Costa

Brava, el Llagostera només ha estat capaç de sumar 1 punt de 24 possibles. Va ser el 27 de setembre a Montilivi contra el Girona (2-2). Des de llavors ha plogut molt, i malgrat que l'equip ha aconseguit fer-se fort a casa (5 victòries), el cert és que a domicili tot és diferent. Sigui com sigui, tot i la derrota d'ahir (2-1), cal mirar la part positiva, i és que aquest cop, la imatge dels d'Oriol Alsina va ser d'aquelles que permeten veure el got mig ple. Aquesta vegada, el Llagostera no només va ensenyar alguna carta més en atac, sinó que a més, en una bona segona part va mostrar prou ambició com per haver-se'n endut algun premi en forma de punt del Carlos Tartiere.

Malauradament, ahir i per enèsima vegada aquesta temporada fora de casa, el Llagostera no va sortir concentrat, i l'Oviedo ho va aprofitar per avançar-se molt aviat. Massa aviat. I ja se sap, quan encaixes un gol només arrencar, la feina no només es complica, sinó que a més es multiplica. Una gran assistència de Diegui Johannesson quan la gent encara estava buscant el seu seient (2'), va permetre a Linares definir en solitari i perforar la porteria defensada per René Roman. Un cop més, el guió es repetia. I en aquest instant, més d'un va recordar la dolorosa desfeta encaixada fa unes setmanes al camp de l'Alcorcón (6-1), on l'equip va estar irreconeixible. Per sort, malgrat que el resultat va ser el mateix, és a dir, una derrota, aquest cop, l'equip va saber fer el més complicat i a poc a poc va anar creixent fins que a còpia d'anar picant pedra va trobar la recompensa. Va ser en el 19' quan una pilota llarga a Querol va permetre a l'exdavanter del Nàstic controlar-la per posteriorment batre Esteban, després d'haver-lo driblat, i marcar amb la porteria buida. Amb l'1-1, el Carlos Tartiere va emmudir. Les gairebé 13.000 persones que omplien part del majestuós estadi asturià amb capacitat per a 30.500 aficionats van callar de cop. I ja se sap, a casa del pobre, l'alegria dura poc. De fet, només va durar sis minuts.

Va ser el temps que va necessitar l'Oviedo per tornar a superar René. Ni més ni menys. Koné (25') en la sortida d'un córner i després d'una bona centrada de Peña va posar el 2-1. Tocava ser optimista i pensar que si s'havia estat capaç d'igualar el marcador en una ocasió, també es podia fer en una segona, però malgrat intentar-ho sobretot a través de diverses accions a pilota aturada a les acaballes del primer temps, el gol no va acabar arribant, tot i buscar més profunditat per la banda dreta.

A Oriol Alsina no li va tremolar el pols per moure la banqueta abans de la mitja hora de joc. Juanto, després

d'alguns errors, va anar-se'n a la dutxa per donar entrada a Ríos Reina. L'ocasió més clara va arribar en el 35' quan en la sortida d'un córner el Llagostera hauria pogut empatar de nou si Imaz hagués pogut rematar en el segon pal després d'una remat d'Escassi on el primer no va arribar per ben poc.

Borja Valle va haver de ser assitit en el 41', i ja en el 45', precisament Valle va tenir la possibilitat de deixar el partit pràcticament enllestit a favor de l'Oviedo. Per sort del Llagostera, la centrada de Peña i la rematada de Borja Valle en el segon pal va acabar topant amb el travesser de la porteria de René Román després que aquest toqués l'esfèrica amb la punta dels dits. Amb el 2-1 es va arribar a la fi del primer temps.

Quedava tota la segona part per jugar, i aquest cop, a diferència d'altres ocasions, els d'Oriol Alsina tot i arribar al descans perdent, havien aconseguit deixar unes vibracions molt més bones que en d'altres dies. Es podia ser optimista.

A la segona part, la intensitat dels dos equips va baixar de forma considerable, i com a conseqüència, és clar, el nombre d'arribades a la porteria rival. Tot i així, només començar el segon temps (50'), Borja Valle va demanar un penal inexistent. Després va ser Koné, i més tard Hervías els qui ho van provar sense èxit. El Llagostera tenia el control de la possessió. Imaz i Querol també ho van provar. Els d'Alsina estaven generant molt més que altres dies en atac, i malgrat arriscar-ho tot, conscient que hi havia poc a perdre i molt a guanyar, el gol tampoc va arribar.

De fet el Llagostera va acabar jugant amb una defensa de tres i amb l'equip abocat a l'àrea d'Esteban en busca d'un empat que no va arribar. La pròxima oportunitat per estrenar-se a domicili serà dissabte que ve a Còrdova, el camp d'un líder que ahir va superar el Girona a Montilivi. No sembla el millor escenari, però al Llagostera li urgeix la reacció.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2015/12/07/guio-conegut/756698.html?utm_source=rss